

Sygn. akt IV KZ 10/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie skazanego **M. Ł.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 20 maja 2022 r.

zażalenia obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 21 marca 2022 r., sygn. akt VII Ka (...)

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 30 lipca 2021 r.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w C. nie uwzględnił wniosku obrońcy M. Ł. i odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 30 lipca 2021 r. (pkt 1).

Zażalenie na to postanowienie wniósł obrońca skazanego, zarzucając naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. „*przez błędne przyjęcie, iż w przedmiotowym postępowaniu nie zachodzą warunki do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia*”. Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie M. Ł. terminu do złożeniu

wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 30 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wypada zauważyć, że Sąd Okręgowy wątpliwości w kwestii spełnienia przez M. Ł. formalnej przesłanki przewrócenia terminu zawitego w postaci dochowania 7-dniowego terminu z art. 126 § 1 k.p.k. – rozstrzygnął na korzyść skazanego, zatem wywód autora zażalenia w tym przedmiocie uznać należy za zbędny.

Trafnie Sąd Okręgowy uznał, że skazany nie wykazał, aby niedotrzymanie przez niego terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia, nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. M. Ł. był obecny na ogłoszeniu wyroku sądu *ad quem* i został pouczone o terminie oraz sposobie wniesienia kasacji. Twierdzenie, że skazany – jak podaje skarżący – „*nie obejmuje percepcją*” kierowanych do niego pouczeń z uwagi na niezbyt czytelny ich przekaz, nie stanowi argumentacji mogącej podważyć zasadność zaskarżonego postanowienia. Jeśli skazany nie był pewny treści i znaczenia adresowanego doń pouczenia, to istniała niczym nieograniczona i realna możliwość niezwłocznego uzyskania przez niego wiedzy na temat zarówno sposobu i warunków zaskarżenia wyroku sądu odwoławczego, jak i samych zasad uzyskania odpisu tego orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Skoro tego jednak nie uczynił, niezachowanie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku nastąpiło tylko wskutek braku staranności i rzetelności skazanego w prowadzeniu swoich spraw. Nie można zatem uznać, by wystąpiła przeszkoda od niego niezależna, uniemożliwiająca osobiste złożenie wniosku.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.